

PL

PL

PL

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 4.6.2008
KOM(2008) 324 wersja ostateczna

2008/0112 (CNS)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

dotyczące ochrony zasobów rybnych poprzez środki techniczne

(przedstawiona przez Komisję)

{SEC(2008)1977}

{SEC(2008)1978}

UZASADNIENIE

1) Kontekst wniosku

- Podstawa i cele wniosku

Niniejszy wniosek ma na celu uproszczenie obecnych ram regulacyjnych dotyczących ochrony zasobów rybnych poprzez środki techniczne w drodze zastąpienia:

- rozporządzenia Rady (WE) nr 850/98 z dnia 30 marca 1998 r. w sprawie zachowania zasobów połowowych poprzez środki techniczne dla ochrony niedojrzałych organizmów morskich¹,
- rozporządzenia Rady (WE) nr 2549/2000 z dnia 17 listopada 2000 r. ustanawiającego dodatkowe środki techniczne w celu odnowienia zasobów dorsza w Morzu Irlandzkim (rejon ICES VIIa)².

Rozporządzenie Rady (WE) nr 850/98 obejmuje obecnie obowiązujące warunki w odniesieniu do wód terytorialnych Wspólnoty poza Morzem Bałtyckim, Morzem Czarnym i Morzem Śródziemnym, dotyczące środków technicznych dla zachowania zasobów rybnych poprzez ochronę niedojrzałych organizmów morskich. Środki techniczne określają rozmiary oczka oraz inne aspekty struktury narzędzi połowowych, okresy i obszary geograficzne, w których określone rodzaje działalności połowowej są zakazane lub ograniczone, a także minimalne wielkości organizmów morskich do wyładunku.

W trakcie reformy wspólnej polityki rybackiej w 2002 r. Komisja i Rada uzgodniły stopniowe wprowadzanie planów odnowienia zasobów, planów zarządzania oraz planów długoterminowych, dotyczących zasobów rybnych będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty. Wspomniane plany sporządzono w odniesieniu do większości stad dorsza w wodach terytorialnych Wspólnoty, dwóch stad morskczuka, dwóch stad homarców, dwóch stad soli oraz stad gładzicy i soli w Morzu Północnym, dzięki czemu warunki określone w rozporządzeniu (WE) nr 850/98 zostały zmienione lub rozszerzone.

Ponadto rozporządzenie (WE) nr 850/98 było przedmiotem dziesięciu rozporządzeń zmieniających, niekoniecznie związanych z planami długoterminowymi.

Niezbędne jest włączenie wszystkich wspomnianych zmienionych warunków do kompleksowego pakietu środków technicznych, którego zadaniem jest osiągnięcie szerokiego zakresu celów. Najważniejszym celem jest ochrona młodych ryb, zaś istotną część przedmiotowych środków zmierza do ograniczenia ich odławiania, na przykład poprzez środki na rzecz poprawy selektywności narzędzi połowowych lub ustanowienie pewnych okresów/obszarów zamkniętych dla połowów. Inne środki mają na celu ochronę niektórych gatunków lub ekosystemów poprzez ograniczanie nakładu połowowego, na przykład w drodze wprowadzenia zamykania obszarów. Konieczność ograniczenia odrzutów również została odzwierciedlona w przyjęciu odpowiednich środków technicznych.

¹ Dz.U. L 125 z 27.4.1998, s. 1.

² Dz.U. L 292 z 21.11.2000, s. 5. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1456/2001 z dnia 16 lipca 2001 r.

Co więcej, środki techniczne należy dostosować do kontekstu ustanowienia regionalnych komitetów doradczych (RKD) decyzją Rady z dnia 19 lipca 2004 r. ustanawiającą regionalne komitety doradcze w ramach wspólnej polityki rybołówstwa³. Niezbędne jest ustanowienie równowagi pomiędzy środkami, które generalnie mają zastosowanie we wszystkich obszarach, a środkami, które mają szczególne zastosowanie na szczeblu regionalnym w ramach obszarów regionalnych komitetów doradczych (RKD) lub na wodach u wybrzeży francuskich departamentów Gujany, Martyniki, Gwadelupy i Reunion, podlegających zwierzchnictwu lub jurysdykcji Francji.

W związku z powyższym struktura niniejszego wniosku dotyczącego rozporządzenia przewiduje rozporządzenie Rady na podstawie art. 37 Traktatu WE, które obejmuje wszystkie wspólne środki trwałe w odniesieniu do wszystkich obszarów, tj. wytyczne. Środki mające zastosowanie w każdym z obszarów RKD lub na wodach u wybrzeży francuskich departamentów Gujany, Martyniki, Gwadelupy i Reunion podlegających zwierzchnictwu lub jurysdykcji Francji, tj. czysto techniczne aspekty o charakterze regionalnym, powinny zatem zostać wprowadzone w drodze odrębnych rozporządzeń Komisji w ramach procedury komitetu zarządzającego, na podstawie rozporządzenia Rady.

Zgodnie z procedurą i harmonogramem wspomniane podejście nakłada wymóg przyjęcia rozporządzenia Rady zanim będzie można przyjąć regionalne rozporządzenia Komisji.

Kontekst ogólny

W czerwcu 2004 r. w ramach inicjatywy Prezydencji irlandzkiej Komisja przedstawiła komunikat do Rady i Parlamentu Europejskiego „Promowanie bardziej przyjaznych dla środowiska metod połowu ryb: rola technicznych środków ochronnych”⁴. Następnie Rada w dniu 21 czerwca 2004 r. przyjęła konkluzje, w których wezwała Komisję do przedstawienia nowego wniosku w sprawie środków technicznych na Atlantyku w celu zastąpienia rozporządzenia Rady (WE) nr 850/98 z dnia 30 marca 1998 r. w sprawie zachowania zasobów połowowych poprzez środki techniczne dla ochrony niedojrzałych organizmów morskich⁵.

Plan działania na lata 2006–2008 w sprawie uproszczenia i udoskonalenia wspólnej polityki rybołówstwa⁶ (zwany dalej „planem działania”) stanowi, że priorytetowym celem jest uproszczenie – po konsultacji z państwami członkowskimi i sektorem – prawodawstwa dotyczącego środków dla zachowania zasobów rybnych poprzez środki techniczne dla ochrony niedojrzałych organizmów morskich, obecnie określonego w rozporządzeniu (WE) nr 850/98.

Uproszczenie stanowi jeden z najważniejszych celów wniosku dotyczącego rozporządzenia, który uwzględni uwagi Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz zainteresowanych stron (Komitet Doradczy ds. Rybołówstwa i Akwakultury (ACFA) oraz RKD) sformułowane po opublikowaniu planu działania.

³ Dz.U. L 256 z 3.8.2004, s. 17. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją Rady z dnia 11 czerwca 2007 r. (2007/409/WE).

⁴ COM(2004) 438 wersja ostateczna.

⁵ Dz.U. L 125 z 27.4.1998, s. 1.

⁶ COM(2005)647 wersja ostateczna.

Na podstawie nieoficjalnego dokumentu w sprawie przyszłych środków technicznych na Atlantyku Komisja skonsultowała się z zainteresowanymi RKD⁷ w 2006 r., a z ACFA we wrześniu 2005 r.

Celem niniejszego wniosku nie jest zmiana zasięgu technicznych środków ochronnych, na przykład poprzez zdecydowaną zmianę na oczka większych rozmiarów. Mimo że Komisja uważa, iż zrównoważona działalność połowowa, szczególnie w przypadku połowów gatunków przydennych, wymaga znacznego zwiększenia selektywności narzędzi połowowych, to kwestią priorytetową jest ustanowienie nowego zestawu prostszych, jaśniejszych zasad. Ulepszenia w zakresie selektywności zostaną później stopniowo wprowadzone poprzez przyszłe zmiany wspomnianych zasad, równoległe z ogólną poprawą statusu ochronnego wspólnotowych zasobów rybnych, która zostanie osiągnięta dzięki innym elementom polityki ochrony zasobów, na przykład planom wieloletnim.

Wszystkie przepisy muszą być proste, zrozumiałe i możliwe do kontrolowania, muszą także wywierać korzystny wpływ na zachowanie gatunków, na ochronę siedlisk morskich lub na ograniczenie odrzutów.

Wniosek dotyczy rybołówstwa przemysłowego i połowów rekreacyjnych we wszystkich wodach europejskich z wyjątkiem Morza Śródziemnego, Morza Bałtyckiego, Morza Czarnego oraz działalności połowowej w przypadku stad daleko migrujących, objętej szczególnymi zasadami. Doprowadzi on do połączenia większości obecnie obowiązujących środków technicznych, określonych w różnych rozporządzeniach wspólnotowych odnoszących się do Atlantyku i Morza Północnego, chociaż kilka środków, które aktualnie znajdują się w oddzielnych rozporządzeniach, zachowa swój odrębny charakter⁸.

Harmonizacja / regionalizacja

Komisja jest zdania, że należy wspierać podejście regionalne, gdyż w większym stopniu zachęciłoby to strony zainteresowane do wzięcia udziału w procesie. Udział stron zainteresowanych ma istotne znaczenie, gdyż prowadzi do zaangażowania się i zapewnia większe prawdopodobieństwo zgodności przyjętych środków. Tego rodzaju regionalizacja nie oznaczałaby renacjonalizacji środków technicznych.

Rozporządzenie nie zakłóci równowagi kompetencji pomiędzy Wspólnotą a państwami członkowskimi, określonej w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2371/2002.

Wytyczne a przepisy techniczne lub regionalne

Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady koncentruje się na środkach, które z założenia mają charakter trwały. Rozporządzenie określa jednak także procedury, jakie należy stosować w odniesieniu do środków, które zgodnie z oczekiwaniami zmieniałyby się bardzo szybko, jak również środków o bardzo technicznym charakterze. W przypadku tych ostatnich rozporządzenie przewiduje zastosowanie procedury komitologii w celu przyjęcia nowych przepisów. Tego rodzaju podejście ma na celu umożliwienie państwom członkowskim ograniczenia lub wyeliminowania tymczasowych środków technicznych z rocznego rozporządzenia

⁷ NS RAC, NWW RAC, SWW RAC.

⁸ Rozporządzenie Rady (WE) nr 812/2004 z dnia 26 kwietnia 2004 r. ustanawiające środki dotyczące przypadkowych odłowów waleni na łowiskach i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 88/98. Rozporządzenie to obejmuje nie tylko Morze Północne, ale również Morze Śródziemne i Morze Bałtyckie, i tym samym zachowa odrębny charakter.

dotyczącego całkowitych dopuszczalnych połowów (TAC) i kwot połowowych, przy jednoczesnym uwzględnieniu faktu, że stosowanie środków technicznych jest bardzo często kwestią nagłej potrzeby.

Ocena

Wspólnym priorytetem państw członkowskich, Parlamentu Europejskiego i zainteresowanych stron jest potrzeba dokonania oceny następstw wprowadzenia środków technicznych, przed ich wdrożeniem i po nim. Skuteczność wielu przepisów ujętych w rozporządzeniu (WE) nr 850/98 nigdy nie została poddana ocenie, jednak środki te pozostają w mocy bez względu na ich wartość z punktu widzenia ochrony.

Jedną z najważniejszych zasad proponowanego rozporządzenia polega na dokonaniu oceny środków po pewnym czasie, tak aby ponownie przeanalizować konieczność ich stosowania. Kolejną wytyczną przewiduje, że w sytuacji, gdy zaproponowane zostaną nowe i istotne środki (na przykład znaczące zwiększenie rozmiarów oczka), Komisja przeprowadzi, o ile umożliwią to dostępne dane, uprzednią ocenę ich prawdopodobnych skutków.

- Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek

Rozporządzenie Rady (WE) nr 850/98 wraz z późniejszymi zmianami.

Rozporządzenie Rady (WE) nr 2549/2000.

- Spójność z pozostałymi obszarami polityki i celami Unii

Wniosek będzie służyć realizacji celów WPRyb.

2) Konsultacje z zainteresowanymi stronami oraz ocena skutków

- Konsultacje z zainteresowanymi stronami

Dwa nieoficjalne dokumenty określające zamierzenia Komisji w odniesieniu do zmiany, ujednoczenia i uproszczenia rozporządzenia (WE) nr 850/98 zostały przygotowane przez służby Komisji do celów konsultacji z zainteresowanymi stronami. Wniosek powstał na podstawie licznych konsultacji z państwami członkowskimi, jak również z przedstawicielami stron zainteresowanych w RKD ds. Morza Północnego, RKD ds. Wód Północno-Zachodnich oraz RKD ds. Wód Południowo-Zachodnich.

Strony, z którymi się skonsultowano, ogólnie są zgodne co do konieczności uproszczenia i harmonizacji, a także co do konieczności uwzględnienia szczególnych regionalnych cech sektora rybołówstwa oraz podejścia opartego na łowiskach, jak również połączenia w jednym rozporządzeniu wszystkich środków technicznych. Ponadto położono nacisk na wnioski w sprawie uściślenia przepisów oraz konieczności poprawy selektywności narzędzi połowowych używanych do przydennych połowów włokiem. Wszystkie wspomniane uwagi uwzględniono we wniosku.

Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy specjalistycznej

Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) udzielił porady w sprawie obszarów zamkniętych⁹ oraz w sprawie oddziaływania głównych

⁹ Posiedzenia grupy roboczej STECF w dniach 19–23 marca 2007 r. i 15–19 marca 2007 r.

czynników wpływających na selektywność worka włoka¹⁰. Eksperti w dziedzinie technologii narzędzi połowowych spotkali się w ramach dwustronnego porozumienia rybackiego między UE a Norwegią, aby omówić kwestię selektywności na Morzu Północnym¹¹.

Uwzględniono sprawozdanie grupy roboczej ICES-FAO ds. Technologii Połowów i Zachowania Ryb (WGFTFB) w sprawie rozporządzeń UE dotyczących środków technicznych¹².

Specjalistyczne spotkanie z wytwórcami sieci w sprawie środków technicznych odbyło się w Brukseli w dniu 3 lipca 2007 r.

Ocena skutków

Komisja przeprowadziła ocenę skutków wniosku, czego wynikiem jest sprawozdanie, które będzie dostępne na stronie internetowej DG ds. Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa w Komisji Europejskiej.

Uproszczenie jest najważniejszym celem wniosku dotyczącego nowego rozporządzenia. Cele operacyjne są następujące:

- włączenie wszystkich znowelizowanych warunków i zmian do kompleksowego pakietu środków technicznych, łatwego do zrozumienia, kontrolowania i wdrożenia;
- ustanowienie równowagi pomiędzy środkami ogólnymi mającymi zastosowanie we wszystkich obszarach a środkami szczególnymi mającymi zastosowanie na szczeblu regionalnym w ramach obszarów regionalnych komitetów doradczych (RKD).

Celem wniosku nie jest gruntowna zmiana istoty przedmiotowego prawodawstwa, lecz zmiana podejścia legislacyjnego, skutkiem czego prawdopodobne oddziaływanie środowiskowe, społeczne i ekonomiczne jest umiarkowane.

W sprawozdaniu z oceny skutków rozważono poniższe opcje, natomiast sam wniosek opiera się na opcji określonej w tiret trzecim:

- Opcja „status quo”: podejście to oznacza niepodejmowanie na obecnym etapie żadnych szczególnych kroków w kierunku uproszczenia lub zmiany prawodawstwa w zakresie środków technicznych w odniesieniu do Atlantyku i Morza Północnego, oraz dalsze zarządzanie rybołówstwem w obecnej postaci. Na temat tej opcji dyskutowano już w Radzie, która postanowiła, że niezbędny jest nowy wniosek, i wezwała Komisję do przedstawienia, po konsultacji z zainteresowanymi stronami, wniosku dotyczącego nowego rozporządzenia w sprawie technicznych środków ochronnych.

- Opcja „samo uproszczenie”: opcja ta uprościłaby środki techniczne i doprowadziłaby do ich harmonizacji we wszystkich aspektach, bez uwzględniania regionalnych lub innych szczególnych przesłanek. Niedostosowanie środków do szczególnych potrzeb lokalnych oraz podejścia oddolnego skutkowałoby brakiem poprawy skuteczności środków technicznych. Każdy wniosek, który nie wspierałby bardziej przyjaznych dla środowiska metod połowu ryb, np. polityki w zakresie

¹⁰ Posiedzenie grupy roboczej STECF w dniach 11–15 czerwca 2007 r.

¹¹ 4–6 czerwca 2007 r., Aalesund, Norwegia.

¹² Sprawozdanie ICES WGFTFB 2005 (ICES CM 2005/B:04).

odrzuć, byłyby sprzeczny z planem działania Komisji na lata 2006–2008 w sprawie udoskonalenia WPRyb. Z tej właśnie przyczyny niniejsza opcja została odrzucona na samym początku i nie poddawano jej dalszej analizie.

- Opcja „uproszczenie i regionalizacja”: w ramach tej opcji proponuje się nowy pakiet legislacyjny, który nie tylko upraszcza obowiązujące obecnie złożone zasady, ale również wprowadza przepisy szczególne w odniesieniu do każdego „obszaru RDK”, odzwierciedlające różnice regionalne. Taki projekt legislacyjny jest odpowiedzią na wniosek ze strony Rady w sprawie dokonania przeglądu zasad w zakresie środków technicznych w celu ich uproszczenia oraz przyjęcia bardziej zregionalizowanego podejścia w celu poprawy ich skuteczności. Zaproponowany zostanie kompleksowy i spójny pakiet zachowujący właściwą równowagę pomiędzy środkami ogólnymi mającymi zastosowanie we wszystkich obszarach a środkami szczególnymi przeznaczonymi dla zlokalizowanych obszarów RKD, mianowicie jedno ramowe rozporządzenie Rady, zawierające ogólne zasady i przepisy, oraz uzupełniające rozporządzenia Komisji, zawierające szczegółowe zasady techniczne w odniesieniu do każdego „obszaru RKD”. Taka zmiana środków technicznych będzie zgodna z planem działania Komisji na lata 2006–2008 w sprawie uproszczenia i udoskonalenia WPRyb.

3) Aspekty prawne wniosku

- Krótki opis proponowanych działań

Zastąpienie i uchylenie rozporządzenia Rady (WE) nr 850/98 oraz uchylenie rozporządzenia Rady (WE) nr 2549/2000.

- Podstawa prawna

Artykuł 37 Traktatu WE.

- Zasada pomocniczości

Niniejszy wniosek wchodzi w zakres WPRyb, która stanowi wyłączną kompetencję Wspólnoty. Zasada pomocniczości nie ma zatem zastosowania.

- Zasada proporcjonalności

Na mocy art. 2 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa¹³, WPRyb zapewnia taką eksploatację żywych zasobów wodnych, która zapewnia zrównoważone warunki ekonomiczne, środowiskowe i społeczne. W tym celu Wspólnota stosuje ostrożne podejście poprzez podjęcie środków mających na celu ochronę i utrzymanie żywych zasobów wodnych, zapewnienie ich zrównoważonej eksploatacji oraz zminimalizowanie wpływu działalności połowowej na ekosystemy morskie.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002, dla osiągnięcia tego celu Rada ustanawia wspólnotowe środki regulujące dostęp do wód i zasobów oraz zrównoważone prowadzenie działalności połowowej.

Artykuł 4 ust. 2 lit. g) rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 stanowi ponadto, że przedmiotowe środki mogą obejmować środki stosowane dla każdego zasobu lub

¹³ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, s. 59.

grupy zasobów w celu ograniczenia umieralności ryb i wpływu działalności połowowej na środowisko poprzez przyjmowanie środków technicznych.

Jako że wniosek będzie służyć realizacji celów WPRyb, uznaje się, że jest on zgodny z zasadą proporcjonalności.

- Wybór instrumentów

Proponowany instrument: rozporządzenie Rady

Inne instrumenty byłyby niewłaściwe z następujących względów: wniosek dotyczy zastąpienia i uchylecia rozporządzenia Rady.

4) Wpływ na budżet

Wniosek nie ma wpływu finansowego na budżet Wspólnoty.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

dotyczące ochrony zasobów rybnych poprzez środki techniczne

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji¹⁴,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego¹⁵,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹⁶,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów¹⁷,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 850/98¹⁸ ustanawia niektóre środki techniczne dla ochrony zasobów rybackich.
- (2) W konkluzjach z czerwca 2004 r. dotyczących promowania bardziej przyjaznych dla środowiska metod połowu, Rada zaleciła zmianę środków technicznych w odniesieniu do Atlantyku i Morza Północnego, mając na uwadze ich uproszczenie oraz uwzględnienie cech regionalnych. Rada wezwała Komisję do przedstawienia, po zasięgnięciu opinii sektora, uproszczonego wniosku w zakresie środków technicznych.
- (3) W komunikacie z czerwca 2004 r.¹⁹ Komisja zaproponowała metody, dzięki którym Wspólnota może zachęcać do większego wykorzystania przyjaznych dla środowiska metod połowu, w szczególności dzięki zastosowaniu technicznych środków ochronnych, przy jednoczesnym uwzględnieniu potrzeby zachowania równowagi między celami środowiskowymi a ekonomicznymi. Należy uwzględnić wykorzystanie tego rodzaju metod połowu.
- (4) W kwietniu 2006 r. Rada zatwierdziła plan działania Komisji w sprawie uproszczenia prawodawstwa wspólnotowego. W świetle wniosków tego planu działania wszelkie środki techniczne rozproszone w różnych rozporządzeniach, włącznie z rocznym rozporządzeniem dotyczącym wielkości dopuszczalnych połowów i planami odbudowy niektórych zasobów, powinno się włączyć do jednego rozporządzenia.
- (5) Niniejsze rozporządzenie powinno ustanowić środki techniczne jedynie w odniesieniu do północno-wschodniego Atlantyku, środkowo-wschodniego Atlantyku oraz wód u wybrzeży francuskich departamentów Gujany, Martyniki, Gwadelupy i Reunion

¹⁴ Dz.U. C z , s. .

¹⁵ Dz.U. C z , s. .

¹⁶ Dz.U. C z , s. .

¹⁷ Dz.U. C z , s. .

¹⁸ Dz.U. L 125 z 27.4.1998, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2166/2005.

¹⁹ COM(2004)438 wersja ostateczna.

podlegających zwierzchnictwu lub jurysdykcji Francji, gdyż środki techniczne w odniesieniu do Morza Bałtyckiego i Śródziemnego zostały ustanowione odpowiednio w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2187/2005 z dnia 21 grudnia 2005 r. w sprawie zachowania zasobów rybackich w wodach Morza Bałtyckiego, cieśnin Belt i Sund poprzez zastosowanie środków technicznych oraz zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 1434/98 i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 88/98²⁰ oraz w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1967/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. w sprawie środków zarządzania zrównoważoną eksploatacją zasobów rybołówstwa Morza Śródziemnego, zmieniającym rozporządzenie (EWG) nr 2847/93 i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1626/94²¹.

- (6) Środki techniczne należy dostosować do kontekstu nowej wspólnej polityki rybackiej przyjętej w 2002 r., w szczególności w odniesieniu do ustanowienia regionalnych komitetów doradczych (RKD) decyzją Rady z dnia 19 lipca 2004 r. ustanawiającą regionalne komitety doradcze w ramach wspólnej polityki rybołówstwa²², a także rozpatrzenia aspektów środowiskowych, na przykład ochrony siedlisk morskich i ograniczenia odrzutów.
- (7) Należy ustanowić równowagę pomiędzy dostosowaniem technicznych środków ochronnych do różnorodności sektora rybołówstwa a zapotrzebowaniem na łatwe do zastosowania jednorodne zasady, jak również pomiędzy środkami ogólnymi mającymi zastosowanie we wszystkich obszarach, a środkami szczególnymi mającymi zastosowanie na szczeblu regionalnym w ramach obszarów regionalnych komitetów doradczych (RKD).
- (8) Artykuł 174 Traktatu ustanawia zasadę, zgodnie z którą wszystkie środki wspólnotowe muszą uwzględniać wymogi w zakresie ochrony środowiska, zwłaszcza w świetle zasady ostrożności.
- (9) Należy kontynuować działania na rzecz realizacji zobowiązania do wypracowania nieniszczycielskich praktyk połowowych, zgodnie z zaleceniami Światowego Szczytu w sprawie Zrównoważonego Rozwoju w Johannesburgu z 2002 r.
- (10) Po upływie pewnego czasu środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu należy poddać ocenie, tak aby ponownie przeanalizować ich skuteczność oraz uzasadnienie.
- (11) W dyrektywie 92/43/WE Rada ustanowiła środki na rzecz ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory. Niektóre gatunki organizmów morskich, które wchodzą w zakres niniejszego rozporządzenia, są chronione wymogami wspomnianej dyrektywy.
- (12) Aby zapewnić ochronę morskich zasobów biologicznych oraz zrównoważoną eksploatację zasobów rybnych w interesie zarówno rybaków, jak i konsumentów, powinno się ustanowić techniczne środki ochronne, określające między innymi rozmiary oczek oraz ich połączenia, odpowiednie do łowienia niektórych gatunków, jak również inne szczególne cechy narzędzi połowowych, minimalne rozmiary organizmów morskich oraz ograniczenie działalności połowowej w niektórych obszarach i przy użyciu niektórych narzędzi i wyposażenia.

²⁰ Dz.U. L 349 z 31.12.2005, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 809/2007.

²¹ Dz.U. L 409 z 30.12.2006, s. 11.

²² Dz.U. L 256 z 3.8.2004, s. 17. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2007/409/WE (Dz.U. L 155 z 15.6.2007, s. 68).

- (13) Należy określić sposób, w jaki mają być dokonywane pomiary organizmów morskich.
- (14) Aby nie utrudniać badań naukowych, sztucznego zarybiania lub przesiedlania, niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć zastosowania w odniesieniu do działań, które mogą okazać się niezbędne do prowadzenia tego rodzaju działalności.
- (15) Statek musi niezwłocznie przenieść się do innego obszaru w przypadku, gdy przekroczona zostanie maksymalna wielkość przyłówów.
- (16) Należy ustalić wymiary oraz czas i głębokość zanurzenia niektórych biernych narzędzi.
- (17) Tam, gdzie ochrona jest poważnie zagrożona, należy upoważnić Komisję i państwa członkowskie do podjęcia właściwych środków tymczasowych, które zostaną natychmiast wdrożone.
- (18) Dopuszcza się utrzymanie lub przyjęcie dodatkowych krajowych środków o wyłącznie lokalnym charakterze przy zachowaniu zgodności ze wspólną polityką rybacką.
- (19) Środki niezbędne do wdrożenia niniejszego rozporządzenia, w tym przepisy szczególne dotyczące każdego obszaru objętego przez regionalny komitet doradczy, powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji²³.
- (20) Biorąc pod uwagę ilość oraz zakres zmian, jakie należy wprowadzić w przepisach, należy uchylić rozporządzenie (WE) nr 850/98 i zastąpić je nowym tekstem,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

ZAKRES I DEFINICJE

Artykuł 1

Zakres

Niniejsze rozporządzenie stosuje się:

- a) do prowadzenia połowów, zatrzymania na pokładzie, przeladunku oraz wyładunku zasobów rybnych wszędzie tam, gdzie tego typu działania są prowadzone:
 - (i) na wodach wspólnotowych obszarów połowowych oraz wodach określonych w art. 2;
 - (ii) przez wspólnotowe statki rybackie na wodach niebędących wodami wspólnotowymi obszarów połowowych określonych w art. 2 ust. 1;
 - (iii) przez obywateli państw członkowskich na wodach niebędących wodami wspólnotowymi obszarów połowowych określonych w art. 2 ust. 1, bez uszczerbku dla głównej odpowiedzialności państwa bandery;

²³ Dz.U. L 191 z 7.7.1998, s. 10.

- b) do przechowywania, sprzedaży, eksponowania lub oferowania do sprzedaży produktów rybołówstwa złowionych w obszarach połowowych i wodach określonych w art. 2;
- c) do przywozu produktów rybołówstwa złowionych poza obszarami połowowymi i wodami określonymi w art. 2 lub złowionych w dowolnym miejscu przez statek rybacki kraju trzeciego w zakresie przepisów określonych w art. 4.

Artykuł 2

Definicje obszarów połowowych

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do następujących obszarów połowowych, jeżeli należą do jednego z obszarów określonych w art. 2 ust. 1 lit. c) do f) decyzji 585/2004/WE:
 - a) obszary ICES (Międzynarodowa Rada Badań Morza) określone w rozporządzeniu (EWG) nr 3880/91²⁴;
 - b) obszary CECAF (Środkowo-Wschodni Atlantyk lub główny obszar połowowy FAO 34) 34.1.1, 34.1.2 i 34.2.0 (wody otaczające Maderę i Wyspy Kanaryjskie), określone w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2597/95²⁵.
2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do wód u wybrzeży francuskich departamentów Gujany, Martyniki, Gwadelupy i Reunion podlegających zwierzchnictwu lub jurysdykcji Francji.

Artykuł 3

Inne definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia, oprócz definicji ustanowionych w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002, stosuje się następujące definicje:

- a) „włók” oznacza narzędzie czynnie ciągnięte przez jeden lub więcej statków rybackich i składające się z części głównej wykonanej z tkaniny sieciowej o kształcie stożka lub piramidy, zamkniętej z tyłu workiem włoka;
- b) „włók rozprzowy” oznacza włók denny otwarty poziomo przy pomocy belki;
- c) „niewód duński” oznacza ciągnięte narzędzie okrężne, kierowane z łodzi za pomocą dwóch długich lin (liny niewodu), przeznaczone do spędzania ryb w kierunku otworu niewodu. Narzędzie wykonane z tkaniny sieciowej, które jest podobne pod względem budowy i wielkości do włoka dennego i składa się z dwóch długich skrzydeł, części głównej oraz worka (worek włoka);
- (d) „narzędzia ciągnięte” oznaczają włoki, niewody duńskie i podobne narzędzia, których część główna ma kształt stożka lub ostrosłupa i jest zamknięta z tyłu workiem (worek włoka) lub składa się z dwóch długich skrzydeł, części głównej i worka (worek włoka), i które są czynnie przemieszczane w wodzie;
- e) „worek włoka” oznacza ostatnie 8 m narzędzia ciągniętego, mierzone od sznurówki worka włoka w przypadku, gdy rozmiar oczka jest równy co najmniej 80 mm, a

²⁴

²⁵

także oznacza ostatnie 20 m narzędzia ciągniętego, mierzone od sznurówki worka włoka w przypadku, gdy rozmiar oczka jest mniejszy niż 80 mm;

- f) „worek wzmacniający” oznacza cylindryczną konstrukcję z tkaniny sieciowej całkowicie otaczającą worek włoka, która może być przymocowana do worka w pewnych odstępach. Jego wymiary (długość i szerokość) są przynajmniej takie same jak wymiary tej części worka włoka, do której jest on przymocowany;
- g) „pas okrężny” oznacza linię otaczającą obwód worka włoka lub worka wzmacniającego i przymocowaną do niego;
- h) „pas podnoszący” oznacza linię otaczającą obwód worka włoka lub worka wzmacniającego, gdy taki występuje, i przymocowaną do niego za pomocą pętli lub pierścieni;
- i) „pławnica” oznacza sieć składającą się z pojedynczego kawałka sieci i utrzymywaną w wodzie w pozycji pionowej za pomocą pływaków i ciężarków. Żywe zasoby wodne są przy jej użyciu łowione dzięki ich oplątywaniu lub łapaniu w oczka sieci;
- j) „drygawica” oznacza sieć składającą się z dwóch lub więcej kawałków sieci zawieszonych równolegle na jednej nadborze;
- k) „czas zanurzenia” oznacza okres od momentu pierwszego umieszczenia sieci w wodzie do momentu pełnego wyjęcia sieci na pokład statku rybackiego;
- l) „nadbrzeżne państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie, którego zwierzchnictwu lub jurysdykcji podlegają wody, w których prowadzone są czynności połowowe.

ROZDZIAŁ II

WSPÓLNE ŚRODKI TRWAŁE DLA WSZYSTKICH OBSZARÓW

SEKCJA 1

MINIMALNA WIELKOŚĆ RYB DO WYŁADUNKU

Artykuł 4

Minimalne wielkości żywych zasobów wodnych do wyładunku

1. Żywy zasób wodny uważa się za niewymiarowy, jeżeli jego rozmiar jest mniejszy niż minimalna wielkość do wyładunku wyszczególniona w załączniku I w odniesieniu do stosownych gatunków.
2. Niewymiarowych żywych zasobów wodnych nie zatrzymuje się na pokładzie ani nie przeładowuje, wyładowuje, transportuje, przechowuje, sprzedaje, eksponuje ani nie oferuje do sprzedaży, ale natychmiast wyrzuca się je do morza.
3. W drodze odstępstwa od ust. 2 niewymiarowa sardynka europejska, sardela, ostrobok pospolity lub makrela, złowione w celu wykorzystania jako żywa przynęta, mogą być zatrzymane na pokładzie, pod warunkiem że są zatrzymywane żywe.
4. Oznaczenia wymiarów organizmu morskiego dokonuje się zgodnie z przepisami określonymi w załączniku II.

SEKCJA 2

NARZĘDZIA POŁOWOWE

Artykuł 5

Zasada jednej sieci

Zakazane jest posiadanie na pokładzie, w czasie dowolnego rejsu rybackiego, jakichkolwiek zestawów sieci posiadających więcej niż jeden zakres rozmiaru oczka.

Artykuł 6

Narzędzia ciągnione

1. Nie stosuje się narzędzi, które blokują lub w inny sposób zmniejszają wielkość oczka w górnej połowie worka włoka.
2. W drodze odstępstwa od ust. 1 zezwala się na:
 - a) przymocowanie, w sytuacji gdy połowy prowadzone są przy użyciu ciągnionych narzędzi połowowych o rozmiarze oczka mniejszym niż 80 mm, worka wzmacniającego do zewnętrznej powierzchni worka włoka. Rozmiar oczka worka wzmacniającego jest co najmniej dwa razy większy niż rozmiar oczka worka włoka;
 - b) przymocowanie na zewnątrz każdej części worka włoka czujnika przeznaczonego do pomiaru wielkości połowów;
 - c) przymocowywanie pasów okrężnych oraz pasa podnoszącego do zewnętrznej powierzchni worka włoka;
 - d) przymocowywanie pływaków do dwóch bocznych wzmocnionych brzegów tkaniny worka włoka.
3. Zakazane jest używanie:
 - a) wszelkiego rodzaju worków włoka, w których liczba oczek o równych rozmiarach w dowolnym miejscu obwodu worka rośnie w kierunku od przedniej do tylnej części worka. Wspomniany zakaz nie ma zastosowania do tej części worka włoka, do której przymocowane jest urządzenie selektywne dopuszczone do stosowania;
 - b) wszelkiego rodzaju worków włoka o rozmiarze oczka wynoszącym co najmniej 80 mm, w których dowolne oczka nie mają kształtu czworoboku i w których rzędy oczek nie są w przybliżeniu równej długości;
 - c) wszelkiego rodzaju worków włoka, w których długość górnej połowy po rozciągnięciu nie jest w przybliżeniu równa długości części dolnej połowy po rozciągnięciu;
 - d) wszelkiego rodzaju narzędzi ciągnionych o rozmiarze oczka wynoszącym co najmniej 80 mm, posiadających więcej niż 100 otwartych oczek i mniej niż 40 otwartych oczek, licząc wzdłuż obwodu w dowolnej części worka włoka, oprócz złącza lub wzmocnionych brzegów tkaniny;
 - e) wszelkiego rodzaju worków włoka o rozmiarze oczka wynoszącym co najmniej 80 mm, które nie zostały skonstruowane z:

- (i) tkaniny sieciowej z pojedynczej przędzy rybackiej, w której żaden ze splotów nie jest grubszy niż 8 mm, lub
 - (ii) tkaniny sieciowej z podwójnej przędzy rybackiej, w której żaden ze splotów nie jest grubszy niż 5 mm;
4. W drodze odstępstwa od ust. 2 lit. a), ust. 3 lit. b), ust. 3 lit. d) i ust. 3 lit. e), rozmiar oczka wynoszący 80 mm zastępuje się rozmiarem 60 mm w przypadku, gdy połowy prowadzone są w obszarach ICES VIII, IX i X.

Artykuł 7

Włoki rozprzowe

1. Zakazane jest używanie lub zatrzymywanie na pokładzie dowolnego rodzaju włoka rozprzowego o rozmiarze oczka mniejszym niż 120 mm i równym co najmniej 80 mm, chyba że cała górna połowa zewnętrznej części takiej sieci składa się z panelu tkaniny sieciowej, w którym pojedyncze oczko ma rozmiar nie mniejszy niż 180 mm. Długość panelu jest równa lub większa niż połowa długości włoka. Panel jest przymocowany bezpośrednio do nadbory lub do nie więcej niż trzech rzędów tkaniny sieciowej o dowolnym rozmiarze oczka sieci, przymocowanej bezpośrednio do nadbory.
2. Zakazane jest używanie lub zatrzymywanie na pokładzie jakiegokolwiek włoka rozprzowego, którego długość rozprza jest większa niż 24 m, bądź jakichkolwiek włóków rozprzowych, których zsumowana długość rozprza mierzona jako suma długości każdego rozprza jest większa niż 24 metry lub można ją wydłużyć do długości przekraczającej 24 metry. Długość rozprza mierzy się między jego najbardziej odległymi punktami, wliczając w to wszelkie przyłączone do niego elementy.

Artykuł 8

Pławnice i drygawice

1. Wspólnotowe statki nie zrzucają pławnic i drygawic w miejscach, w których wskazana na mapach głębokość przekracza 200 metrów.
2. Czas zanurzenia pławnic i drygawic nie przekracza 48 godzin.
3. Przy połowach prowadzonych z zastosowaniem pławnic i drygawic zakazane jest używanie więcej niż 50 km sieci.

Artykuł 9

Przepisy szczególne dotyczące niektórych pławnic

1. W drodze odstępstwa od art. 8 dozwolone jest rozmieszczanie pławnic o rozmiarze oczka równym co najmniej 120 mm i mniejszym niż 150 mm na północ od 48° szerokości geograficznej północnej lub o rozmiarze oczka równym co najmniej 100 mm i mniejszym niż 130 mm na południe od 48° szerokości geograficznej północnej, w wodach, w których wskazana na mapach głębokość nie przekracza 600 metrów, pod warunkiem że mają one nie więcej niż 100 oczek głębokości, ich współczynnik sadu wynosi nie mniej niż 0,5 i że są zaopatrzone w pływaki lub równoważne urządzenia usławniające. Długość każdej sieci wynosi maksymalnie 5 mil

morskich, a całkowita długość wszystkich zastosowanych sieci w dowolnym momencie nie przekracza 25 km na statek. Maksymalny czas zanurzenia wynosi 24 godziny.

2. W drodze odstępstwa od art. 8 dozwolone jest rozmieszczanie pławnic o rozmiarze oczka równym co najmniej 250 mm w wodach, w których wskazana na mapach głębokość nie przekracza 600 metrów, pod warunkiem że mają one nie więcej niż 15 oczek głębokości, ich współczynnik sadu wynosi nie mniej niż 0,33 i że nie są zaopatrzone w pływaki lub inne urządzenia uszplawniające. Długość każdej sieci wynosi maksymalnie 10 km. Całkowita długość wszystkich rozmieszczonych sieci w dowolnym momencie nie przekracza 100 km na statek. Maksymalny czas zanurzenia wynosi 72 godziny.
3. Ilość rekinów zatrzymana na pokładzie dowolnego statku stosującego pławnice opisane w ust. 2 wynosi nie więcej niż 5 % żywej wagi całkowitej ilości organizmów morskich zatrzymanych na pokładzie.

SEKCJA 3

ŚRODKI MAJĄCE NA CELU OGRANICZENIE ODRZUTÓW

Artykuł 10

Natychmiastowe przenoszenie się do innego obszaru, gdy przekroczona zostanie maksymalna wielkość przyłowów

1. W przypadku gdy ilość złowionych niewymiarowych ryb przekracza 10 % łącznej ilości połowów w dowolnym zaciągu, statek oddala się przed kontynuowaniem połowów o odległość wynoszącą co najmniej pięć mil morskich od miejsca dokonania poprzedniego zaciągu.
2. Jeżeli minimalne lub maksymalne udziały procentowe gatunków docelowych, z wyjątkiem niewymiarowych ryb gatunków docelowych, których łowienie jest dozwolone przy użyciu sieci o rozmiarze oczka dopuszczalnym dla przedmiotowego gatunku i które wolno zatrzymać na pokładzie, w dowolnym pojedynczym zaciągu, nie są zgodne z udziałami procentowymi określonymi w szczegółowych zasadach przyjętych zgodnie z art. 22, statek musi niezwłocznie oddalić się o co najmniej 10 mil morskich od dowolnego miejsca dokonania poprzedniego zaciągu, a podczas kolejnego zaciągu utrzymywać minimalną odległość 10 mil morskich od dowolnego miejsca dokonania poprzedniego zaciągu.

Artykuł 11

Ograniczenia dotyczące używania automatycznych urządzeń sortujących

1. Zakazane jest posiadanie lub używanie na pokładzie statku rybackiego urządzeń umożliwiających automatyczne sortowanie ze względu na rozmiar śledzia (*Clupea harengus*), makreli (*Scomber scombrus*) lub ostroboka (*Trachurus spp.*).
2. W drodze odstępstwa od ust. 1 zezwala się na posiadanie i używanie takich urządzeń, w przypadku gdy:
 - a) całość połowu, który może być zgodnie z prawem zatrzymany na pokładzie, jest przechowywana w stanie zamrożonym, sortowane ryby są mrożone niezwłocznie po posortowaniu oraz żadne posortowane ryby nie są wrzucane do morza; oraz

- b) urządzenia są zainstalowane i umieszczone na statku w sposób umożliwiający niezwłoczne zamrażanie i niepozwalający na wrzucenie organizmów morskich do morza.
3. W drodze odstępstwa od ust. 1 każdy statek uprawniony do prowadzenia połowów w Morzu Bałtyckim, Bełtach i w Sundzie może posiadać w Kattegat automatyczne urządzenie sortujące określone w ust. 1, pod warunkiem że w tym celu zostało wystawione specjalne zezwolenie połowowe. Specjalne zezwolenie połowowe określa gatunki, obszary i okresy oraz wszelkie inne wymagane warunki stosowane w odniesieniu do używania i posiadania na pokładzie urządzeń sortujących.

SEKCJA 4 **ŚRODKI NA RZECZ OCHRONY ŚRODOWISKA**

Artykuł 12

Niszczycielskie praktyki połowowe

Zakazane jest poławianie, zatrzymywanie na pokładzie, przeładunek, przechowywanie, wyładunek, eksponowanie lub oferowanie do sprzedaży organizmów morskich złowionych przy zastosowaniu metod obejmujących użycie materiałów wybuchowych, substancji trujących lub oszałamiających, prądu elektrycznego lub jakichkolwiek pocisków.

SEKCJA 5 **PRACE POKŁADOWE**

Artykuł 13

Działalność przetwórcza

1. Zakazane jest prowadzenie na pokładzie statku rybackiego jakiegokolwiek fizycznego czy chemicznego przetwarzania ryb w celu produkcji mączki rybnej lub oleju z ryb, bądź przeładunku połowów ryb do tych celów.
2. Zakaz ustanowiony w ust. 1 nie ma zastosowania do następujących rodzajów działalności:
 - a) przetwarzanie lub przeładunek podrobów;
 - b) produkcja surimi i pulpy rybnej na pokładzie statku rybackiego.

SEKCJA 6 **SZCZEGÓLNE ŚRODKI W ODNIESIENIU DO NIEKTÓRYCH GATUNKÓW**

Artykuł 14

Ograniczenia w połowie krewetek w celu ochrony płastug

1. Zakazane jest zatrzymywanie na pokładzie jakiegokolwiek ilości krewetki pospolitej (*Crangon spp.*) lub krewetki Ezopa (*Pandalus montagui*), złowionych przy użyciu dennych sieci ciągnionych o rozmiarze oczka między 16 a 31 mm, chyba że ilość ta nie przekracza 5 % łącznej żywej wagi organizmów morskich na pokładzie.
2. Zakaz ustanowiony w ust. 1 nie ma zastosowania, w przypadku gdy:
 - a) statek ma zainstalowane na pokładzie działające urządzenie do rozdzielania płastug od krewetek pospolitych i krewetek Ezopa po złowieniu; oraz

- b) stosowany jest włók separacyjny bądź włók zaopatrzony w siatkę sortującą do połowu krewetki pospolitej oraz krewetki Ezopa, zgodnie ze szczegółowymi zasadami, które są ustanawiane przez państwa członkowskie. Takie zasady mogą być stosowane jedynie w odniesieniu do sieci ciągnionych przez statki rybackie.

Artykuł 15

Ograniczenia dotyczące połowów lososia i troci wędrownej

Na wodach wspólnotowych obszaru połowowego określonego w art. 2 ust. 1 lit. a), w przypadku gdy wspomniany obszar połowowy należy do obszarów wyszczególnionych w art. 2 ust. 1 lit. c) do e) decyzji 585/2004/WE, łosoś i troć wędrowna nie są zatrzymywane na pokładzie ani przeladowywane, wyladowywane, transportowane, przechowywane, sprzedawane, eksponowane ani oferowane do sprzedaży, ale wrzuca się je do morza niezwłocznie po złowieniu:

- a) w obrębie wód położonych poza 6-milowym pasem mierzonym od linii podstawowych państw członkowskich, z wyjątkiem Skagerrak i Kattegat;
- b) w jakiegokolwiek części Skagerrak i Kattegat położonej poza 4-milowym pasem mierzonym od linii podstawowych państw członkowskich;
- c) gdy połowy prowadzone są przy użyciu jakiegokolwiek narzędzia ciągnionego.

ROZDZIAŁ III ŚRODKI KRAJOWE I REGIONALNE

Artykuł 16

Nadzwyczajne środki ochronne podejmowane przez państwa członkowskie

1. Tam, gdzie ochrona niektórych gatunków bądź łowisk jest poważnie zagrożona, włącznie z sytuacją, gdy wykryto znaczne nagromadzenie młodych ryb, i jeżeli jakakolwiek zwłoka mogłaby spowodować trudną do naprawienia szkodę, państwo członkowskie może podjąć odpowiednie środki ochronne dotyczące wód podlegających jego zwierzchnictwu lub jurysdykcji. Zainteresowane państwo członkowskie zapewnia, że tego rodzaju środki nie dyskryminują statków rybackich z innych państw członkowskich.
2. Maksymalny czas trwania środków określonych w ust. 1 wynosi 10 dni, rozszerzenie geograficzne dotkniętych łowisk jest wyraźnie określone, zaś środki mogą oddziaływać jedynie na statki rybackie, które są wyposażone do prowadzenia połowów przedmiotowych gatunków, lub które posiadają zezwolenie na prowadzenie połowów na przedmiotowych łowiskach.
3. Środki określone w ust. 1 wraz z uzasadnieniem są jednocześnie przekazywane Komisji, innym państwom członkowskim oraz regionalnym komitetom doradczym, niezwłocznie po ich podjęciu.

Artykuł 17

Podejmowane przez państwa członkowskie środki mające zastosowanie wyłącznie do statków rybackich pływających pod ich banderą

1. W celu ochrony i zarządzania zasobami lub zmniejszenia wpływu połowów na ekosystem morski, państwo członkowskie może podjąć środki techniczne dla ochrony zasobów rybnych mające zastosowanie jedynie do statków pływających pod ich banderą. Wspomniane środki:
 - a) uzupełniają środki określone w rozporządzeniach Wspólnoty w zakresie rybołówstwa
 - lub
 - b) wykraczają poza minimalne wymagania określone w rozporządzeniach Wspólnoty w zakresie rybołówstwa.
2. Środki określone w ust. 1 są zgodne z prawem wspólnotowym.
3. Zainteresowane państwo członkowskie bezzwłocznie informuje o takich środkach pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję.
4. Państwa członkowskie przekazują Komisji, na jej żądanie, wszelkie informacje niezbędne do oceny, czy środki są zgodne z ust. 1.
5. Jeżeli Komisja stwierdzi, że środki nie są zgodne z ust. 1, przyjmuje decyzję polecającą państwu członkowskiemu wycofanie lub zmianę środków.

Artykuł 18

Krajowe lub regionalne plany na rzecz ograniczenia lub wyeliminowania odrzutów

1. Państwa członkowskie lub regionalny komitet doradczy mogą przedkładać Komisji wnioski w sprawach dotyczących ustanowienia planów na rzecz ograniczenia lub wyeliminowania odrzutów na morzu oraz poprawy selektywności narzędzi połowowych. Komisja ocenia wspomniane wnioski i przedstawia swoje uwagi do nich państwu członkowskiemu lub regionalnemu komitetowi doradczemu, szczególnie w odniesieniu do tego, jak plany przyczynią się do ograniczenia lub wyeliminowania odrzutów, w terminie trzech miesięcy od daty otrzymania.
2. W sytuacji, gdy jakakolwiek zwłoka w ograniczeniu lub wyeliminowaniu odrzutów spowodowałaby trudną do naprawienia szkodę, państwo członkowskie może podjąć odpowiednie niedyskryminacyjne środki ochronne dotyczące wód podlegających jego zwierzchnictwu lub jurysdykcji zgodnie z art. 16.

ROZDZIAŁ IV

DZIAŁANIA WYŁĄCZONE

Artykuł 19

Badania naukowe

1. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do działań połowowych prowadzonych wyłącznie do celów badań naukowych, z zastrzeżeniem poniższych warunków:
 - a) działania połowowe muszą być prowadzone za zgodą i pod nadzorem państwa członkowskiego bandery;

- b) w stosownych przypadkach nadbrzeżne państwo członkowskie musi zostać wcześniej poinformowane o działaniach połowowych;
 - c) zezwolenie wydane przez państwo członkowskie bandery musi być dostępne na pokładzie statku przeprowadzającego działania połowowe;
 - d) na wniosek nadbrzeżnego państwa członkowskiego skierowany do państwa członkowskiego bandery kapitan statku zabiera na pokład obserwatora z nadbrzeżnego państwa członkowskiego w czasie działań połowowych.
2. Organizmy morskie złowione do celów określonych w ust. 1 mogą być sprzedawane, przechowywane, eksponowane lub oferowane do sprzedaży, pod warunkiem że:
- a) odpowiadają normom określonym w załączniku I do niniejszego rozporządzenia oraz normom handlowym przyjętym na mocy art. 2 rozporządzenia (WE) nr 104/2000²⁶, lub
 - b) są sprzedawane bezpośrednio do celów innych niż spożycie przez ludzi.

Artykuł 20

Sztuczne zarybianie i przesiedlanie

Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do działań połowowych prowadzonych wyłącznie w celu sztucznego zarybiania lub przesiedlania organizmów morskich, które są prowadzone za zgodą i pod nadzorem państwa członkowskiego. W przypadku gdy wspomniane działania połowowe prowadzone są na wodach innego państwa członkowskiego, Komisja oraz wszystkie zainteresowane państwa członkowskie są o tym wcześniej informowane.

ROZDZIAŁ V PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 21

Ocena skuteczności środków technicznych

Co pięć lat, począwszy od upływu pięciu lat od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, Komisja, na podstawie porad Komitetu Naukowo-Technicznego i Ekonomicznego ds. Rybołówstwa (STECF) oraz po konsultacjach z odpowiednimi regionalnymi komitetami doradczymi, przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z wykonania niniejszego rozporządzenia wraz z oceną skutków środków technicznych w odniesieniu do ochrony zasobów rybnych. Na podstawie wspomnianego sprawozdania Komisja proponuje Radzie wszelkie niezbędne zmiany.

Artykuł 22

Przepisy szczegółowe

Szczegółowe przepisy wykonawcze do niniejszego rozporządzenia przyjmowane są zgodnie z procedurą określoną w art. 30 ust. 2 rozporządzenia nr 2371/2002. Przepisy te określają w szczególności:

²⁶ Dz.U. L 17 z 21.1.2000, s. 22.

- a) minimalny i maksymalny udział procentowy gatunków docelowych w żywych zasobach wodnych zatrzymanych na pokładzie;
- b) zakresy rozmiaru oczka sieci dopuszczalne dla każdego gatunku docelowego;
- c) przepisy w zakresie ograniczenia lub wyeliminowania odrzutów oraz poprawy selektywności narzędzi połowowych;
- d) środki dotyczące ograniczania działalności połowowej w szczególnych okresach lub szczególnych obszarach określonych w art. 2 na podstawie najlepszych informacji naukowych udostępnionych w celu ochrony siedlisk morskich w wymienionych obszarach;
- e) inne środki techniczne na rzecz ochrony siedlisk morskich lub zasobów rybnych.

Artykuł 23

Procedura dotycząca zmian w załącznikach

Zmiany w załącznikach do niniejszego rozporządzenia są dostosowane zgodnie z procedurą określoną w art. 30 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002.

Artykuł 24

Uchylenie

1. Niniejszym uchyla się rozporządzenia (WE) nr 850/98 i (WE) nr 2549/2000.
2. Odniesienia do przepisów uchylonego rozporządzenia rozumiane są jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia i są odczytywane zgodnie z tabelą korelacji zamieszczoną w załączniku III.

Artykuł 25

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia xx xx 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

Załącznik I

Minimalne wielkości do wyladunku

Ryby

Dorsz (<i>Gadus morhua</i>)	35 cm
Czarniak (<i>Pollachius virens</i>)	35 cm
Morszczuk (<i>Merluccius merluccius</i>)	27 cm
Smuklica (<i>Lepidorhombus</i> spp.)	20 cm
Sola (<i>Solea</i> spp.)	24 cm
Labraks (<i>Dicentrarchus labrax</i>)	36 cm
Makrela (<i>Scomber</i> spp.)	20 cm
Ostrobok (<i>Trachurus</i> spp.)	15 cm
Śledź (<i>Clupea harengus</i>)	20 cm
Sardynka europejska (<i>Sardina pilchardus</i>)	11 cm
Sardela europejska (<i>Engraulis encrasicolus</i>)	12 cm

Skorupiaki

Homarzec (<i>Nephrops norvegicus</i>)	85 mm (długość całkowita) 25 mm (długość pancerza)
Ogony homarca	46 mm
Jeżokrab Maja (<i>Maia squinado</i>)	120 mm
Kieszeniec jadalny (<i>Cancer pagurus</i>)	140 mm

Mięczaki

Ośmiornica pospolita (<i>Octopus vulgaris</i>)	450 gramów (po wypatroszeniu)
Przegrzebek wielki (<i>Pecten maximus</i>)	100 mm

Załącznik II

Pomiar organizmu morskiego

1. Wielkość każdej ryby mierzy się od czubka pyska do końca płetwy ogonowej.
2. Wielkość homarca mierzy się jako długość pancerza, równoległą do osi środkowej od tyłu obu oczodołów do dalszego końca pancerza lub jako długość całkowitą, od czubka otworu gębowego do końca środkowej płetwy ogona, nie wliczając szczeciny, lub – w przypadku oddzielonych ogonów homarca – od przedniej krawędzi pierwszej obecnej części ogona do końca środkowej płetwy ogona, nie wliczając szczeciny. Ogon mierzy się w stanie płaskim, nienaciągniętym, po stronie brzusznej.
3. Wielkość jeżokraba Maja lub kieszeńca jadalnego mierzy się, odpowiednio, jako minimalną długość pancerza mierzoną prostopadle do linii rozdzielającej część przednią od części tylnej pancerza.
4. Wielkość małży mierzy się w poprzek najdłuższej części muszli.

Załącznik III

Tabela korelacji

Rozporządzenie (WE) nr 850/98	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1
Artykuł 2	Artykuł 2
Artykuł 3	Artykuł 3
Artykuł 4 ust. 1	
Artykuł 4 ust. 2	
Artykuł 4 ust. 3	
Artykuł 4 ust. 4	
Artykuł 4 ust. 5	
Artykuł 4 ust. 6	
Artykuł 5	
Artykuł 6 ust. 1	Artykuł 6 ust. 3 lit. d)
Artykuł 6 ust. 2	Artykuł 6 ust. 3 lit. a)
Artykuł 6 ust. 3	
Artykuł 7	
Artykuł 8	Artykuł 6 ust. 3 lit. e)
Artykuł 9	Artykuł 6 ust. 3 lit. b)
Artykuł 10	
Artykuł 11	
Artykuł 12	
Artykuł 13	
Artykuł 14	
Artykuł 15	
Artykuł 16	Artykuł 6 ust. 1
Artykuł 17	Artykuł 4 ust. 1
Artykuł 18 ust. 1	Artykuł 4 ust. 4
Artykuł 18 ust. 2	
Artykuł 18 ust. 3	
Artykuł 18 ust. 4	
Artykuł 19 ust. 1	Artykuł 4 ust. 2
Artykuł 19 ust. 2	
Artykuł 19 ust. 3	Artykuł 4 ust. 3
Artykuł 20	
Artykuł 21	
Artykuł 22	
Artykuł 23	
Artykuł 25	Artykuł 14
Artykuł 26	Artykuł 15
Artykuł 27	
Artykuł 28	
Artykuł 29	
Artykuł 29a	
Artykuł 29b	
Artykuł 30 ust. 1	Artykuł 7 ust. 2
Artykuł 30 ust. 2	

Artykuł 30 ust. 3	
Artykuł 30 ust. 4	
Artykuł 30 ust. 5	
Artykuł 31	Artykuł 12
Artykuł 32	Artykuł 11
Artykuł 33	
Artykuł 34	
Artykuł 35	
Artykuł 36	
Artykuł 37	
Artykuł 38	
Artykuł 39	
Artykuł 40	
Artykuł 42	Artykuł 13
Artykuł 43	Artykuł 19
Artykuł 44	Artykuł 20
Artykuł 45	Artykuł 16
Artykuł 46	Artykuł 17
Artykuł 47	
Artykuł 48	Artykuł 22
Artykuł 49	
Artykuł 50	Artykuł 25
Załącznik I	
Załącznik II	
Załącznik III	
Załącznik IV	
Załącznik V	
Załącznik VI	
Załącznik VII	
Załącznik VIII	
Załącznik IX	
Załącznik X	
Załącznik XI	
Załącznik XII	Załącznik I
Załącznik XIII	Załącznik II
Załącznik XIV	
Załącznik XV	Załącznik III